ԸՆԿԵՐԻՍ

Սիրելի ընկեր, ա՛խ սրտիս հատոր
Ինչո՞ւ է տանջում քո սիրտը անդորր
Ինչո՞ւ դառն արցունք հեղեղի նման
Ողողում են քո այտերդ աննման:

Քո զուարթ դէմքը այսօր տեսնում եմ
Մռայլով պատած, սեւ թախիծ տիրած.
Քո վառ հայեացքում ես նկատում եմ
Յուսահատութիւն, հառաչանք ու լաց։

Միթէ հենց կեանքի առաջի՛ն քայլից
Յուսահատութիւնը տիրեց քո սրտին.
Միթէ չի՞ սպասում այս լայն աշխարհից
Գութ, կարեկցութիւն քո անմեղ հոգին:

Երբ ամենքը այս փշոտ կեանքից
Կտրեն յոյսերը, սառչեն իդէալից.
Էլ ո՞վ կը մնայ ընդդէմ չարութեան
Ընդմիշտ կռուելով դառնալ ախոյեան։

Ո՛չ, իմ սիրելիս, դու մի վհատիր,
Եռանդուն կերպով քո գործին դիմիր.
Ընդմիշտ ունեցիր սուրբ նշանաբան
Կռուել, մաքառել ընդդէմ չարութեան:

Տ. ՇՈՒԼՈՒԽԵԱՆՑ